

La nostra visió de l'actual situació del Partit Popular.
Propostes de millora per al debat de la nova etapa del Partit Popular a les Illes Balears.

Comitè Local de sa Pobla
www.ppsapobla.com
Maig 2008

Objectiu d'aquest document:

Els punts tractats en aquest document pretenen donar la visió que té el Comitè Local del Partit Popular de sa Pobla sobre el seu propi partit, per a què contribueixi al debat necessari i a l'avanç en la configuració de la nova etapa del Partit Popular a les Illes Balears.

En qualsevol cas, esteim davant d'un document obert en el qual es deixa la porta oberta a qui s'hi vulgui adherir.

Qüestions internes del partit

Un partit tant ampli com el nostre recull moltes sensibilitats i moltes opinions. Però no cal oblidar que el PP s'ha caracteritzat per la unió de les seves bases i per reunir electorat que va des del centre, fins i tot, centre-esquerra, fins a la dreta. Som el partit que cobrim l'espectre polític més ampli, i aquí hi ha el secret, la clau, de la força del PP.

Però les èpoques, la societat, els valors,... canvien i els partits polítics són els primers que així ho han de captar o estan destinats a no veure/entendre les necessitats de les persones a les que aspiren representar.

Després de les eleccions autonòmiques i locals, la fuga de Jaume Matas i sobretot, de les eleccions generals del març del 2008, a on el PP va obtenir cinc diputats més al Congrés i va superar el llindar dels 10 milions de vots, cal fer un exercici de reflexió important. Aquest exercici ve motivat pel fet que a les Illes Balears el PP fou superat en número de vots pel PSOE i si més no, només aquesta dada ha de servir per fer un exercici d'autocrítica per aspirar a seure altra vegada les bases programàtiques d'un partit com el nostre.

1. Gestió estratègica

En la passada legislatura foren molts els projectes desenvolupats arreu de les Illes Balears a nivell d'infraestructures viars, socials, educatives, ambientals, sanitàries, etc... Creim que mai s'havia donat una legislatura tan fructífera en aquest sentit, i igualment a sa Pobla. Ens mostràvem com a bons gestors i oblidàvem que allà també i érem per fer política (no és incompatible una cosa amb l'altra).

Ara bé, el fet de voler dur a terme l'execució de totes aquestes obres va fer que quan ens apropàvem a la gent no tenguéssim temps d'escoltar el que aquesta ens volia dir perquè estàvem massa ocupats en explicar el que volíem fer nosaltres. Mentrestant, les coses petites – clots, manteniment, neteja,... – i el contacte de la gent es sentia fortament ressentit. Fins i tot, encara sembla que no hem digerit que esteim a l'oposició i que certes actituds delaten als nostres representants (els que ens representen i tenen càrrecs han de ser un mirall per a tots).

Només aquesta actitud de voler demostrar el que volíem fer com a Govern – i, no tenir temps de poder escoltar els altres - ja bastava per a què s'agafés una imatge prepotent dels membres integrants del PP. Aquesta és una versió *light*. Altres efectes d'aquesta imatge de prepotència poden venir donats per: no mantenir una postura més tolerant i lliberal en assumptes com la pluralitat d'Espanya, el matrimoni homosexual, política antiterrorisada, i un posicionament dòcil de manca d'actitud política pròpia si com a partit de les Illes Balears ens havíem de desmarcar d'alguna posició del PP estatal.

2. Regionalisme

Aquest criteri propi com a partit de les Illes Balears – que hem perdut des de fa temps – esdevé, baix el nostre punt de vista, un aspecte clau per al futur del PP i no només en quant a formes sinó també en quant a contingut. A partir d'ara ens referirem a aquest posicionament com a regionalisme.

Un partit estatal amb vocació regionalista i en la situació en la qual ens trobam - no governam la Comunitat Autònoma, cap dels Consells Insulars, ni Palma - és la fórmula més apropiada per a tornar a recuperar la il·lusió de generacions que cerquen un futur per a les seves famílies en aquesta terra.

Ha arribat el moment de mostrar un partit més participatiu on les bases i els municipis adoptin una postura clau en la presa de decisions. El nostre partit és fèrriament jeràrquic i encara manté organigrames, formes i estructures que, mentre foren necessàries i coherents en una altra època, ara són obsoletes. Ara vivim nous moments, on la informació flueix a gran velocitat entre tots i ara és quan tenim més gent preparada que mai. Fa falta obrir el bessó i escoltar diferents opinions per saber quin es el camí del centre polític.

Amb això no es critica l'estructura de piràmide que té el nostre partit sinó els òrgans de presa de decisió i la pluralitat dels mateixos. Per tant, cal anar donant dosis assembleàries a l'ordre intern del partit, que es deixin sentir més veus, i que les directrius no venguin imposades de dalt, sinó consensuades i dialogades.

No esteim davant una assumpte menor. Sols pluralitzant la fèrria estructura de partit, flexibilitzant el nostre posicionament programàtic i aplicant una posició regionalista i centrada, podrem aspirar a arribar a una generació de persones que en aquests moments ens costa enganxar a les Illes Balears.

3. Imatge

No podem seguir defensant posicionaments que les generacions de menys de 35 anys els costa assumir. Cada vegada més ens costa arribar a aquesta gent i incorporar-la al PP. Aquest motiu és cert, pot venir donat per circumstàncies externes (mitjans de comunicació, modes,...) però també per altres internes (imatge de modernitat, tolerància, missatges clars, adaptació a valors de la societat actuals,...).

A més, s'està associant el nostre partit a corrupció, a interessos partidistes, a un partit retrògrad, poc democràtic, autoritari, a un partit de vells i gent poc formada, a més de molts més adjectius que conformen una imatge imposada per altres partits – sobretot el PSOE – però també des dels mitjans de comunicació. Enlloc de ser nosaltres qui construïm la nostra imatge, estam deixant que d'altres ens construeixin la imatge que a ells els interessa, i això ens està fent molt de mal.

Essent conscients d'això està clar que no estam davant un camí de roses, però també es veritat que ho tenim tot per guanyar i som el partit polític amb major recolzament a les eleccions autonòmiques.

4. Política de pactes

Som el partit amb major recolzament i número de vots; i no governam? Efectivament, aquesta situació no és nova i un partit amb vocació de govern com el nostre ha de saber jugar aquestes cartes, ja que les majories absolutes – cada vegada més – quedaran en l'oblit de la història de la democràcia a excepció d'alguns casos.

Està clar que el debat és la modificació de la llei electoral, però mentre aquest no arribi, la situació del PP de les Illes Balears és per fer-se mirar. En aquests moments estam totalment arraconats, si més no allunyats, de qualsevol possibilitat de pactar amb forces polítiques – a excepció de contats casos municipals.

Els altres partits – sobretot el PSOE - han jugat a arraconar-nos, però nosaltres també hem donat moltes excuses per a què ni ens volguessin escoltar. Cal que ens replantegem la nostre actitud, i

per tant, la nostra política de pactes. Cal que el partit es comenci a acostumar a acostar-se als altres partits, tant quan governem com quan estem a l'oposició. I quan deim partits, no té perquè ser només un partit, ja que al final el que s'ha de pactar són programes i no ideologies.

5. Mesures correctores i representativitat.

Un partit com el nostre sap que davant la corrupció i altres actuacions al marge de la llei cal aplicar sistemes de regulació interna i ser contundents amb el càstig i rebuig d'aquests militants i simpatitzants del PP que per interessos personals fan un mal molt gran al partit.

Aquests generen una quantitat de propaganda negativa que després es canalitza cap a la generalització, creant una imatge i un missatge subliminal difícil d'afrontar davant la societat. El nostre partit té molta més gent preparada per donar un missatge de serenor, honestat, bones maneres i de transmetre bona voluntat. Amb això arribem a la renovació de cares i persones, però això de res servirà si abans no hi ha un debat plural de les bases per saber quin és el missatge a haver de transmetre.

Cal visualitzar líders que realment cobreixin les expectatives i necessitats de les nostres bases socials (no aliens a elles), i que posin a les ordres, de forma dialogada i per convenciment, no per imposició. Els nostres actes han d'anar encaminats prèviament a saber quina és la imatge de futur que volem que es tenguí del partit.

6. Elecció oberta dels candidats.

Donar màxima participació a les bases del partit i als afiliats per a què en els processos congressuals i en els electorals l'elecció dels candidats tenguí el seu punt de partida en el vertader valor que componen els partits: les persones.

Qüestions externes

1. Allunyament del vot jove

Tenim la sensació que el Partit Popular no està de moda entre el nostre jovent. Hi ha masses elements que ens han fet allunyar de les seves necessitats. No es veu una preocupació clara del partit cap aquest segment de població, i sobretot, el nostre missatge no els arriba, i el què acaba arribant, és negatiu o no està en sintonia amb les seves preocupacions.

2. Conjuntures

Les circumstàncies no sols són fruit de l'atzar, sinó que nosaltres també tenim part en la creació de les nostres pròpies circumstàncies. L'11-M fou una conjuntura que canvià la història política d'aquest país, però s'ha demostrat que la causa principal la tengué el nostre partit, quan el Sr. Aznar s'alineà amb el Sr. Bush i el Sr. Blair per a atacar injustificadament Irak. Encara no sabem per què realment ho va fer, però sí sabem que les conseqüències les hem pagades tots, i a un preu molt alt.

En el cas de sa Pobra, i a nivell de Balears també hi ha hagut conjuntures: la febre immobiliària i de la construcció dels darrers anys, amb coincidència de Governos del Partit Popular, ha fet que una part de la població ens acusés de la mencionada febre. Nosaltres haguéssim pogut pal·liar un poc la conjuntura, però el que és cert és que aquests macroesdeveniments, en els que hi tenim més o manco relació, ens han danyat de forma molt important.

3. Homosexuals

El nostre partit va votar a favor de la nova llei de les parelles de fet, però el que realment ha transcendit a la societat és que: el Partit Popular està en contra dels homosexuals, que es tanca en l'estructura familiar clàssica i que no accepta cap avanç en pro del col·lectiu homosexual.

Tot plegat ha vingut per la utilització de la paraula matrimoni a la llei en qüestió. Malgrat el que ha transcendit no sigui la veritat, cal rentar la imatge del partit en aquesta qüestió i que quedin clars els nostres postulats. Debats electorals com aquests són els que arriben més als joves.

En aquest sentit cal prendre nota per debats que se poden donar en aquesta legislatura, com ara l'avort, l'eutanàsia i la investigació amb cèl·lules mare.

4. Església

La relació amb l'església és important.

Però cal separar la jerarquia eclesiàstica de la de partit: *“donau al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu”*. Som un partit moderat, amb elements progressistes, liberal i també conservador, per tant, la relació amb l'església ha de ser fluïda i cal recolzar-la, però com a partit ho hem de fer sols l'estrictament necessari.

5. Relació amb els mitjans de comunicació

La relació del Partit Popular amb els mitjans de comunicació, és probablement, el punt més important pel que avui en dia el partit s'ha guanyat una mala imatge: una imatge de gent aprofitada, sense escrúpols, prepotent, egoista, i que no es preocupa pel poble ni per l'entorn. Cal millorar molt la relació amb els mitjans de comunicació.

Els altres partits, i en especial el PSOE, fa molta estona que duen a terme una estratègia d'apoderar-se dels mitjans de comunicació i així arribar a totes les cases i llançar els seus propis missatges, i sobretot, manipular la imatge del PP.

Si un mira l'ocorregut en la darrera dècada pot treure les seves pròpies conclusions i pensar si la postura del PP respecte als mitjans de comunicació ha estat la més idònia.

6. Llengua: català - balear

En ple segle XXI, recuperar debats com el qüestionament de la llengua i la cultura de la nostra terra, ens fan molt més mal que bé. Científicament és irrefutable la gènesi de la nostra llengua, i històricament està demostrat quina fou la darrera cultura en arribar en aquesta terra i conformar una nova societat.

Per tant, cal tancar aquests debats que ens allunyen més del centre i passar a qüestions refutables i que tinguin veritable importància per al poble.

7. Atacs a Catalunya i al País Basc

Els atacs constants que ha llançat el nostre partit cap a l'Estatut d'Autonomia i cap al suposat arraconament de la llengua castellana a Catalunya, i vers les forces nacionalistes basques, ha donat una imatge de confrontació i crispació innecessàries que ens han danyat molt.

Cal asserenar aquests plantejaments, recuperar la noció que Catalunya també és Espanya, amb totes les seves particularitats, així com que som un país plural ple de realitats nacionals. Si els convidam a formar part d'aquesta idea d'Espanya, si els feim sentir bé dins del conjunt nacional, no hi haurà massa més llocs per a polèmiques nacionalistes, que en l'actual procés d'unificació Europea aniran perdent rellevància.

Encara més, cap partit polític pot aspirar a governar l'Estat mitjançant la confrontació de les autonomies que el componen.

8. Política antiterrorista

Nosaltres no posam en dubte que el terrorisme és una trista lacra de la nostra societat, i que per tant, el posicionament del PP ha de ser el de la lluita legal contra aquest fenomen i el d'arribar a acords d'Estat per a què així sigui.

El PSOE és qui s'ha allunyat del nostre plantejament, però nosaltres hem jugat massa fort aquesta opció durant la campanya electoral. Hi ha hagut, de forma excessiva, reiterades referències al terrorisme i acusacions a les negociacions del PSOE amb ETA, però des del PP no hem sabut gestionar bé aquest tema, fins a tal punt, que hem avorrit a la gent. Fins i tot, hem donat la sensació que la nostra preocupació no era el terrorisme en sí, sinó desgastar el Govern de Zapatero.

Arribats a aquest punt pensam que cal recolzar una política d'Estat en terrorisme on el partit que governa lideri la unió dels demòcrates enfront a la por i les armes. Amb negociacions o sense elles, aquest és l'objectiu final. El que resulta mal d'entendre i mostra una falta de rumb són actituds com l'abstenció de la regidora del nostre partit a Mondragó.

9. Immigració

Igualment s'ha fet amb el tema de la immigració. El Sr. Zapatero ha guanyat unes eleccions sense fer ni la més mínima menció a la seva política immigratòria. En canvi, nosaltres deixarem ben clar el nostre posicionament.

Un posicionament que recolzam en el qual tots els nouvinguts han de ser iguals en drets i deures i estar degudament regulats amb feina i polítiques d'integració efectives.

Aquest posicionament ens va costar l'allunyament dels votants immigrants perquè es sentiren amenaçats i "no volguts" pel PP, quan en realitat el que faltava afegir era que l'arribada d'immigrants il·legals afectava al mercat laboral dels immigrants que estan regularitzats.

Cal pensar més les estratègies de partit i sobretot la dels nostres portaveus, per a no caure una vegada i una altra en els mateixos errors.

És molt important aquest punt, ja que la base demogràfica de la nostra societat està canviant a un ritme important i el no recolzament dels immigrants pot suposar un important retrocés en els nostres resultats electorals.

10. Sistema de finançament

Una de les qüestions més sonants a les passades eleccions generals, fou el replanteig del sistema de finançament de les Comunitats Autònomes. En aquest punt el nostre partit no deixà clar, no definí, el sistema de finançament que volia: quines són les nostres reivindicacions? Quin nivell d'autogovern volem? Com l'hem d'aconseguir? Són preguntes a les quals el partit hauria de donar resposta. Hauríem d'apostar per l'equiparació del finançament amb les altres comunitats autònomes per aconseguir majors inversions en infraestructures sanitàries, educatives, socials,... Una qüestió que ha de lligar amb el caràcter regionalista de la nostra formació.

11. Igualtat

Dóna la sensació general que el Partit Popular no es preocupa pel tema de la igualtat. Aquest és un debat necessari atenent a l'accelerat ritme de creixement de la població femenina dins el món laboral, i sobretot, de cada vegada assumeixen més responsabilitats dins el món públic i privat.

El PP fou el partit qui tengué la primera ministra, i en aquests moments té molts membres femenins a altes instàncies del partit. Ara bé, el debat no hauria de quedar merament en el terreny de la igualtat de gènere, sinó que s'hauria d'apostar fort per incórrer dins les classes més populars, pròpies de les sigles del nostre partit, i que també la igualtat es contempli des de l'òptica social i econòmica.

12. Dependència

L'accelerat envelliment de la nostra societat i l'empobriment de les generacions joves, està generant una gran borsa de gent major que de cada dia necessitarà més i millors atencions. El debat de la dependència ha d'anar intrínsecament lligat al debat del partit, preocupat no sols per altres qüestions sinó també pel benestar social.

El vertader esforç en aquesta matèria és apropar els serveis als ciutadans mitjançant una dotació econòmica de primer ordre.

13. Vivenda

La febre del món de la construcció als darrers anys, la compra de reserves de sòl urbà i l'augment poblacional han ocasionat un greu problema social com és aconseguir una vivenda.

Aquest problema és sobretot important, encara que no únicament, entre la població jove, qui ha de fer front al repte de sous baixos i hipoteques desorbitades que no faciliten la seva independència i els genera un estat de frustració i desencant, i van a la recerca d'una opció

política que els tregui del pou en el que estan. Cal que liderem la modificació de la llei d'arrendaments, que permeti major flexibilitat als propietaris qui arrenden com una mesura per a incentivar la posada al mercat d'una nova borsa d'habitatges de lloguer.

14. Turisme i medi ambient

Una de les pedres angulars, juntament amb l'educació i la sanitat ha de ser el medi ambient i el turisme.

Cada vegada és major la sensibilització de la societat cap al medi ambient i sabem de la importància del turisme a les nostres illes. Cal continuar apostant per un desenvolupament on economia i medi ambient formin el binomi que pugui garantir el futur d'aquestes illes i, a la vegada, establir nous productes per tal de seguir apostant per la desestacionalització.

15. Educació

El futur de qualsevol societat passa per l'educació. I aquest és un debat que el partit hauria de fer-se seu i de liderar. Estam davant d'una situació molt preocupant de l'educació a Espanya, i el primer objectiu hauria d'anar encaminat cap a evitar el fracàs escolar.

Això ha de venir acompanyat d'elements importants com: recuperar els valors socials i la disciplina com a fonaments de la nostra societat, la lliure elecció de centre amb vocació d'un partit liberal com el nostre, i capgirar, si més no mediàticament, el debat lingüístic: el Partit Popular no vol que la llengua catalana retrocedeixi, ans al contrari, però també vol que la nostra societat aprengui bé el castellà, a més de totes les altres llengües que cadascú pugui assimilar. Perquè ser políglotes ens enriqueix, ens fa més cultes i ens prepara millor per als reptes de la societat del futur.

16. Ordenació del Territori

Entenent que les Illes Balears som un territori limitat i que arribam a cotes de superpoblació preocupants per a garantir un desenvolupament sostenible, el Partit Popular ha de liderar el debat de l'ordenació del territori per a arribar a vertaders consens amb totes les forces polítiques, i que unànimement pensem per al bé i el futur del nostre territori i de les generacions futures.

Sa Pobla, maig de 2008